

**Державний вищий навчальний заклад
«Українська академія банківської справи НБУ»**

Препринт серії № UABS DPD/2014/020

Пояснювальна записка

до дипломної роботи
освітньо-кваліфікаційний рівень «магістр»

**на тему: БАНКІВСЬКА ГАРАНТІЯ: ПОРІВНЯЛЬНО-
ПРАВОВИЙ АСПЕКТ**

Виконала: студентка 6 курсу, групи МП-21
Спеціальність: 8.03040101 «Правознавство»
Савостян Н. В.

Керівник: к. ю. н., доцент Завгородня В. М.
Рецензент: к. ю. н., доцент Тимошенко І. В.

Суми – 2014 рік

ВСТУП

Постановка проблеми. Питання банківської гарантії є одним з найбільш значимих у вченні про забезпечення зобов'язань. Банківська гарантія як спосіб забезпечення виконання зобов'язань проходить важливий етап становлення. Вперше у 1963 р. ЦК УРСР доповнив перелік способів забезпечення зобов'язань гарантією. Прийняття нового Цивільного кодексу України 2003 року ознаменувало новий етап розвитку гарантії. На відміну від радянського законодавства Цивільний кодекс України не відносить гарантію до виду поруки, а розглядає її як самостійний спосіб забезпечення виконання зобов'язання, що має власне правове регулювання і є новим для вітчизняного законодавства.

Правова конструкція банківської гарантії, заснована на абстрактності і неакцесорності, роблять її чи не найпривабливішим способом забезпечення виконання зобов'язань та є об'єктивною передумовою для широкого розповсюдження і масового використання. Однак на даний час потенціал, закладений в банківській гарантії, в Україні ефективно не використовується, що є наслідком суперечливого та недосконалого правового регулювання.

Актуальність вивчення теоретичних та практичних аспектів банківської гарантії як способу забезпечення виконання зобов'язання, проведення порівняльно-правового дослідження полягає у наступному:

Так, незважаючи на очевидні переваги гарантії як способу забезпечення зобов'язань в процесі зміцнення договірної дисципліни, а також зацікавленість кредитора у застосуванні такого способу забезпечення зобов'язань, випадки використання банківської гарантії складають порівняно незначну частину в поряд з іншими способами забезпечення зобов'язань (порука, застава, неустойка). Така ситуація, на нашу думку, обумовлена відсутністю спеціальних правових норм, що регламентують порядок застосування банківської гарантії, а також узагальненої судової практики та рекомендацій щодо застосування даного способу забезпечення зобов'язань. У зв'язку з чим є об'єктивно необхідними усунення недоліків в регулюванні банківської гарантії та правильне розуміння нормативно-правової основи.

Розробленість теми. Дослідження правового регулювання банківської гарантії в Україні останнім часом достатньо активізувалися. Окремі аспекти гарантії як способу забезпечення зобов'язань у своїх роботах торкалися К. Ю. Молодіко [34], Д. А. Гаврін [32], О. Н. Садиков [87], Б. М. Гонгалю [10], Н. Ю. Расказова [29], Г. А. Аванесова [38], Л. А. Бірюкова [85] та ін. Питання незалежності та безвідкличності банківської гарантії висвітлюються у працях російських вчених: М. І. Брагінського і В. В. Вітрянського [11], Ю. В. Петровського [31], Л. Г. Єфімової [97] та ін.

В окремих працях проводиться порівняльний аналіз банківської гарантії з аналогічними або схожими інститутами, що існують у деяких країнах Європи та США. Порівняльно-правове дослідження банківської гарантії здійснювали К.Ю. Молодіко [34], С. В. Овсейко [61].

Метою даної роботи є дослідження банківської гарантії як способу забезпечення виконання зобов'язань, проведення порівняльно-правового аналізу інституту банківської гарантії у національних правових системах та міжнародному праві, на основі якого розроблення ефективних шляхів удосконалення правового регулювання банківської гарантії в Україні.

Відповідно до мети дослідження були поставлені наступні **завдання**:

- охарактеризувати в цілому систему забезпечення виконання зобов'язань в Україні;
- визначити поняття банківської гарантії, її сутність та ознаки;
- окреслити співвідношення банківської гарантії з суміжними способами забезпечення виконання зобов'язань;
- дослідити правове регулювання банківської гарантії у національних правових системах держав, що належать до різних правових сімей;
- охарактеризувати міжнародні договори та звичаї в сфері застосування банківської гарантії;
- окреслити шляхи удосконалення правового регулювання банківської гарантії в Україні;
- надати оцінку дотримання вимог щодо організації системи управління охороною праці у відділенні банку;
- проаналізувати виконання норм і стандартів щодо санітарно-гігієнічних умов роботи та безпеки в надзвичайних ситуаціях у відділенні банку.

Об'єктом дослідження дипломної (магістерської) роботи є суспільні відносини, що виникають і існують між учасниками відносин з приводу банківської гарантії.

Предметом дослідження є нормативно-правові акти, що регулюють банківську гарантію та суміжні способи забезпечення виконання зобов'язань в країнах континентального та англо-американського права, міжнародні договори та звичаї в сфері застосування банківської гарантії, акти українського законодавства, що регулюють банківську гарантію, а також наукові праці присвячені висвітленню проблем правового регулювання способів забезпечення виконання зобов'язань, а саме банківської гарантії.

При написання дипломної (магістерської) роботи було використано такі загальнонаукові методи: діалектичний, формально-логічний, історичний.

Діалектичний метод дозволяє, перш за все, зрозуміти взаємозв'язок банківської гарантії з іншими способами забезпечення виконання зобов'язань, визначити напрямок розвитку існуючих відносин у певній сфері застосування банківської гарантії, а також судити про ступінь

прогресу чи регресу її існуючого правового регулювання. З використанням формально-логічного методу було визначено окремі поняття, розтлумачено положення норм права. Історичний метод використовувався для окреслення формування інституту банківської гарантії.

Також були використані спеціальні методи наукових досліджень (порівняльно-правовий та формально-юридичний). Формально-юридичний метод застосовувався при аналізі положень нормативно-правових актів країн континентального та англо-американського права, актів українського законодавства, міжнародних договорів та звичаїв. Порівняльно-правовий (компаративний) метод дозволяє виявити загальні тенденції та закономірності розвитку законодавства різних країн. Вивчений досвід інших держав одночасно з урахуванням індивідуальних особливостей нашої країни може дозволити вирішити існуючі проблеми та окреслити шляхи удосконалення правового регулювання банківської гарантії в Україні.

Ступінь вирішення проблеми в дослідженні та практичне значення одержаних результатів.

Новизна дослідження дипломної (магістерської) роботи розкривається в наступних положеннях:

1. Надано доктринальне визначення «банківської гарантії» як способу забезпечення виконання зобов'язань, що являє собою зобов'язання гаранта сплатити бенефіціару грошову суму на вимогу або на вимогу з наданням документів відповідно до умов договору, з яких випливає, що принципал порушив забезпечуване (основне) зобов'язання.

2. Визначено місце банківської гарантії в системі способів забезпечення виконання зобов'язань, відмежовано інститут банківської гарантії від суміжних правових інститутів через аналіз їх спільних та відмінних рис.

3. Здійснено порівняльно-правове дослідження банківської гарантії у національних правових системах, що дало змогу виявити характерні особливості правого регулювання банківської гарантії.

4. Проаналізовано міжнародні договори та звичаї в сфері застосування банківської гарантії, виявлено їх значний вплив на формування внутрішньодержавного законодавства країн світової спільноти.

5. Окреслено ефективні шляхи удосконалення правового регулювання банківської гарантії в Україні на підставі проведеного дослідження, надано пропозиції щодо подолання колізій в чинному законодавстві та одноманітного застосування положень, що регулюють банківську гарантію.

Дипломна (магістерська) робота складається із вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Повний обсяг роботи становить 92 сторінки, список використаних джерел міститься на 12 сторінках (105 найменування), додатки містяться на 11 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

У **вступі** обґрунтовується актуальність теми, ступінь її розробки, визначається мета і завдання роботи, її об'єкт та предмет, надано характеристику методологічних основ та теоретичної бази дослідження, наводяться відомості про публікацію результатів роботи, структуру і обсяг роботи.

Перший розділ «Банківська гарантія в системі способів забезпечення виконання зобов'язань» складається з трьох підрозділів, у яких розкривається місце банківської гарантії в системі способів забезпечення виконання зобов'язань.

У *першому підрозділі 1.1 «Система способів забезпечення виконання зобов'язань»* способи забезпечення виконання зобов'язань розглядаються як система та впорядковуються, поєднуючись у три групи:

I. встановлюють для боржника невігідні наслідки на випадок невиконання (неустойка, завдаток);

II. супроводжуються виділенням з майна боржника певної його частини, яка повинна служити насамперед задоволенню можливих вимог цього кредитора, з відстороненням від неї інших можливих кредиторів (застава, притримання);

III. мають на меті залучення до зобов'язання інших осіб, майно яких поряд із майном боржника теж могло слугувати задоволенню вимог кредитора (порука, гарантія).

В єдину систему способи забезпечення виконання зобов'язань (визначені в ст. 546 ЦК України), об'єднуються в систему перш за все за рахунок саме їх спрямованості на забезпечення виконання зобов'язань та логікою законодавця, що об'єднує їх в одну главу в Цивільному кодексі України.

У *другому підрозділі 1.2 «Сутність та поняття банківської гарантії»* надано визначення поняття банківської гарантії як способу забезпечення виконання зобов'язань, що являє собою зобов'язання гаранта сплатити бенефіціару грошову суму на вимогу або на вимогу з наданням документів відповідно до умов договору, з яких випливає, що принципал порушив забезпечуване (основне) зобов'язання. Акцентовано увагу на неоднозначності сукупного регулювання банківської гарантії як способу забезпечення виконання зобов'язань, правочину на кредитній операції. Виокремлено ознаки банківської гарантії: незалежність, оплатність та безвідкличність. При цьому незалежність банківської гарантії підлягає обмежувальному тлумаченню і стосується наступних положень: 1) у випадку недійсності, припинення основного зобов'язання незалежно від підстав (крім належного виконання боржником основного договору), а також будь-яких змін основного зобов'язання гарантія не припиняється; 2) при переведенні принципалом боргу на іншу особу гарант не звільняється від виконання зобов'язання, а також такі дії не призводять до

припинення гарантії; 3) на відміну від ст. 266 ЦКУ зі спливом строку позовної давності по основному зобов'язанні не вважається, що строк сплинув і по гарантії; 4) на відміну від поручителя, гарант не наділений правом протиставляти проти вимоги бенефіціара заперечення, які міг би висунути боржник (принципал) і які впливають із основного зобов'язання.

У третьому підрозділі 1.3 «Банківська гарантія та суміжні правові інститути» здійснено порівняльне дослідження спільних та відмінних рис банківської гарантії та суміжних правових інститутів: інших способів забезпечення виконання зобов'язань, а саме поруки, кредитування, страхування та акредитивної форми розрахунку. Встановлено, банківська гарантія на відміну від поруки є незалежною від основного зобов'язання; на відміну від безпосереднього кредитування являє собою так званий гарантійний кредит, сутність якого полягає в «обіцянці» банку надати принципалу кредит при настанні умов (пред'явлення вимоги бенефіціаром); принципова відмінність банківської гарантії від акредитивної форми розрахунків полягає у в тому, що банківська гарантія видається на випадок невиконання або неналежного виконання принципалом обов'язку перед бенефіціаром; страхування ж за економічним ефектом може замінити такий вид як страхування договірної відповідальності позичальника з повернення кредиту на користь банку, який не допускається на даний час.

Другий розділ «Правове регулювання банківської гарантії у національних правових системах та міжнародному праві» складається з трьох підрозділів та присвячений порівняльно-правовому дослідженню банківської гарантії у національних правових системах на міжнародному праві.

У першому підрозділі 2.1 «Банківська гарантія в країнах англо-американського права» встановлено, що в праві США існує родове поняття порука «suretyship», підвидом якої є гарантія «guarantee», яка є залежною від основного зобов'язання. В силу заборони банкам США бути поручителем, фінансова індустрія виробила специфічну різновид гарантійний зобов'язань – резервний (stand-by) акредитив, який був нормативно закріплений в Одноманітному торговому кодексі США, резервний акредитив створює первісне зобов'язання банку, незалежне від основного договору, її умов і засобів захисту. Також виділяється специфічний вид гарантійних зобов'язань – performance bond (bidbond, garranty bond, за яким третя сторона приймає зобов'язання гарантувати покупцеві (бенефіціар - кредитор) будь-які збитки, завдані в результаті невиконання продавцем (принципалом) умов договору. В Загальному праві Великобританії гарантія «contract of guarantee» означає похідне зобов'язання, яке забезпечує основне і залежить від його умов та способів захисту, а термін «contract of indemnity» позначає приватне забезпечення, яке є первинним і не залежить від основного договору.

В другому підрозділі 2.2 «Правове регулювання банківської гарантії в країнах континентального права» проаналізовано законодавство країн

Європи, а саме Німеччини, Франції, Бельгії, Італії та країн СНД. Виявлено, що німецька юридична практика виробила «Garantie», спосіб забезпечення виконання зобов'язань незалежний від основного зобов'язання. Поряд з незалежною гарантією застосовуються також порука (Bürgschaft), яка має похідний характер від основного зобов'язання та специфічний вид Schuld mit Übernahme, в якому сторони можуть погодити, що поручитель приймає зобов'язання в тій же самій мірі, в якій і боржник; в цьому випадку межі і сфера відповідальності основного боржника і зобов'язаної за Schuld mit Übernahme особи є рівними в момент укладання договору. У праві Франції незалежна банківська гарантія на першу вимогу існує як самостійний юридичного інститут. При цьому в цивільному праві Бельгії, яке є майже ідентичним французькому, незалежні банківські гарантії іменуються автономними («autonomous»). В Італії банківська гарантія розглядається скоріше як модифікована порука, та є її підвидом. У країнах СНД виявлено схожість правового регулювання інституту банківської гарантії - згідно з моделлю, яка існує у Російській Федерації, хоч і є певні винятки, як, наприклад, у Казахстані та Білорусії.

У третьому підрозділі 2.3 «Міжнародні договори та звичаї в сфері застосування банківської гарантії» проаналізовано основні положення джерел права, які регулюють інститут банківської гарантії в міжнародній практиці, а саме Уніфіковані правила по договірних гарантіях (редакція 1978 р.), Уніфіковані правила для гарантії на першу вимогу (редакція 1992 р.), Конвенція ООН про незалежні гарантії та резервні акредитиви (1995 р.). Акцентовано увагу на їх різній правовій природі. Так, Уніфіковані правила по договірних гарантіях а 1978р. та Уніфіковані правила для гарантії на вимогу 1992 р. є неофіційною кодифікацією міжнародних звичаїв, юридичну силу мають не самі Правила 1978 р. та Правила 1992 року, а міжнародні звичаї, які туди включені та є частиною lex mercatoria. На відміну від них, Конвенція ООН про незалежні гарантії та резервні акредитиви 1995р. є міжнародним договором, положення якого є обов'язковим лише країн які до нього приєднались.

У третьому розділі «Шляхи вдосконалення регулювання банківської гарантії в Україні» виявлено проблеми правого регулювання банківської гарантії в Україні та запропоновано ефективні шляхи їх вирішення. Недоліком правого регулювання банківської гарантії в Україні є його суперечливість та неоднозначність, для подолання якого запропоновано у зв'язку з конфліктом норм ГК України та ЦК України, які визначають банківську гарантії, подібні розбіжності мають бути усунені шляхом приведення редакції ч. 1 ст. 200 ГК України у відповідність до ст. 560 ЦК України і до Закону України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”. Одночасно внесення змін потребує і ст. 560 ЦК України. Для одноманітного застосування судами законодавства про банківські гарантії запропоновано здійснити узагальнити судами практику вирішення спорів, пов'язаних застосуванням положень, що регулюють банківську гарантію, та виробити рекомендації

Вищим господарським судом України. Враховуючи наявність правового регулювання інституту банківської гарантії як на національному так і на міжнародному рівні, висловлено пропозицію доповнення Цивільного кодексу України колізійною нормою, яка міститиме критерії визначення права, що має бути застосоване до банківської гарантії.

Четвертий розділ «Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях в відділенні АТ «ОТП Банк» в м. Суми складається з трьох підрозділів і присвячений дослідженню дотримання вимог охорони праці та безпеки в надзвичайних ситуаціях в банківській установі.

У підрозділі 4.1 «*Організація та управління охороною праці*» досліджено організаційні основи дотримання законодавства про охорону праці. Досліджено зміст внутрішніх документів банку, які визначають організацію такої системи та порядок визначення відповідальних осіб. У результаті здійснення загальної характеристики системи управління охороною праці у відділенні зроблено висновок, що вона організована на належному рівні і забезпечує реалізацію передбачених законодавством заходів щодо створення безпечних умов праці для усіх співробітників.

У підрозділі 4.2 «*Санітарно-гігієнічне забезпечення умов праці*» проаналізовано дотримання норм санітарно-гігієнічних умов праці, зокрема, розміру приміщення, температури повітря, вентиляції, освітлення, виробничого шуму. Звернено особливу увагу на особливості охорони праці при роботі працівників з персональними комп'ютерами. Загальні умови праці в установі банку визначено як оптимальні.

У підрозділі 4.3 «*Безпека в надзвичайних ситуаціях*» досліджено організаційні заходи щодо уникнення шкоди для життя та здоров'я працівників у випадку виникнення пожежі. У процесі дослідження встановлено, що внутрішніми актами банку визначено організаційні заходи щодо досягнення пожежної безпеки, встановлено порядок утримання територій, будівель, приміщень, протипожежних розривів, під'їздів до будівель, споруд та гідрантів, вимоги до утримання шляхів евакуації та основних заходів щодо забезпечення пожежної безпеки технологічних процесів і об'єктів різного призначення.

У **висновках** підведено загальні підсумки дослідження, сформульовано основні положення щодо правового регулювання банківської гарантії в національних правових системах та міжнародному праві, вказано шляхи удосконалення правового регулювання банківської гарантії в Україні.

ВИСНОВКИ

Проведене в межах магістерської роботи дослідження дало змогу зробити наступні висновки:

1. Способи забезпечення виконання зобов'язань (визначені в ст. 546 ЦК України), об'єднуються в систему перш за все за рахунок саме їх спрямованості на забезпечення виконання зобов'язань та логікою законодавця, що об'єднує їх в одну главу в Цивільному кодексі України.

2. Банківська гарантія як спосіб забезпечення виконання зобов'язань – це зобов'язання гаранта сплатити бенефіціару грошову суму на вимогу або на вимогу з наданням документів відповідно до умов договору, з яких випливає, що принципал порушив забезпечуване (основне) зобов'язання. Встановлено, що банківська гарантія на відміну від поруки є незалежною від основного зобов'язання; на відміну від безпосереднього кредитування являє собою так званий гарантійний кредит, сутність якого полягає в «обіцянці» банку надати принципалу кредит при настанні умов (пред'явлення вимоги бенефіціаром); принципова відмінність банківської гарантії від акредитивної форми розрахунків полягає у в тому, що банківська гарантія видається на випадок невиконання або неналежного виконання принципалом обов'язку перед бенефіціаром; страхування ж за економічним ефектом може замінити такий вид як страхування договірної відповідальності позичальника з повернення кредиту на користь банку, який не допускається на даний час.

3. В країнах англо-американського права виявлено схожий механізм правового регулювання: так, в праві США та англійському Common law існує родове поняття порука, яке включає в якості однієї з різновидів гарантію. При цьому США існує фінансовий інструмент – резервний (stand-by) акредитив, який створює первісне зобов'язання банку, незалежне від основної комерційної угоди, її умов і засобів захисту, а в Великобританії – «contract of indemnity», що позначає приватне забезпечення, яке є первинним і не залежить від основного договору. В міжнародний англійський термін «guarantee» («bank guarantee») вкладається дещо інший зміст, ніж у традиційні для країн загального права, як Англії, так і США, поняття «guarantee».

4. В країнах континентального права регламентація банківської гарантії відбувається не одноманітно: так, в Німеччині, Франції, Бельгії незалежна банківська гарантія регламентується як окремий правовий інститут, в Італії – має досить автономне регулювання та розглядається скоріше як різновид поруки. У країнах СНД загально схоже регулюється інститут банківської гарантії – згідно з моделлю, яка існує у Російській Федерації та була прийнята з міжнародних договорів та звичаїв, при цьому винятками є Казахстан та Білорусія.

5. Незважаючи на необов'язковість положень Правил МТП та Конвенції ООН 1995р. для більшої частини світової спільноти, положення,

що містяться в даних документах, здійснили значний вплив на формування внутрішньодержавного законодавства. У цивільному законодавстві та інших галузях, що регулюють в тій чи іншій мірі банківську гарантію, різних країн простежується вплив міжнародного права.

6. Послідовне регулювання банківської гарантії в Україні потребує створення в Україні режиму правового регулювання банківських гарантій, який повною мірою відповідав би міжнародній банківській практиці, для створення якого пропонується два можливих варіанти: 1) розширення положень Цивільного кодексу України про банківську гарантію за рахунок сучасних міжнародних звичаїв у цій галузі; 2) приєднання України до Конвенції ООН «Про незалежні гарантії та резервні акредитиви». З урахуванням наявності правового регулювання інституту банківської гарантії як на національному так і на міжнародному рівні є доцільним доповнення Цивільного кодексу України колізійною нормою, яка міститиме критерії визначення права, що має бути застосоване до банківської гарантії.

7. У зв'язку з конфліктом норм ГК України та ЦК України, які визначають банківську гарантію подібні розбіжності між статтями двох кодексів мають бути усунені шляхом приведення редакції ч. 1 ст. 200 ГК України у відповідність до ст. 560 ЦК і до Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг». Водночас внесення змін потребує і ст. 560 ЦК України, вважаємо за доцільне або виключити слова «страхова організація» з ст. 560 ЦК України, або поміняти їх місцями з словами «або інша фінансова установа». Тим самим буде усунене протиставлення понять «фінансова установа» як загального для позначення цього виду суб'єктів цивільного права, і «страхова організація» як одного із видів фінансових установ.

8. Враховуючи особливості банківської гарантії доцільною є розробка в рамках банківських асоціацій документу рекомендаційного характеру, що стосується істотних умов банківських гарантій та містить методичні рекомендації для банків та міг би створити основу для подальшого його визнання як банківського звичаю.

9. Для одноманітного застосування судами законодавства про банківські гарантії необхідним є узагальнення судами практики вирішення спорів, пов'язаних з застосуванням положень, що регулюють банківську гарантію та вироблення рекомендацій Вищим господарським судом України.

10. Проведений аналіз стану охорони праці у обраній банківській установі дозволяє відзначити відповідність усім вимогам законодавства та встановленим нормативам щодо санітарно-гігієнічних умов праці. Також виконано усі вимоги щодо безпеки у надзвичайних ситуаціях. Відділення банку забезпечене сучасними засобами своєчасного сповіщення про виникнення пожежі та пожежогашіння.

Список опублікованих автором праць за темою дипломної роботи:

1. Савостян Н. В. Незалежність банківської гарантії: порівняльно-правовий аналіз / Н. В. Савостян // Молодіжний науковий вісник Української академії банківської справи НБУ : Серія : «Юридичні науки» : збірник наукових праць студентів, магістрантів та молодих вчених. – № 2 (5). – Суми: УАБС НБУ, 2013. – с. 59-62. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://bulletin.uabs.edu.ua/store/jur/2013/79295bafccd2ec69015b54c38fe20e9b.pdf>
2. Савостян Н. В. Проблемы определения сущности банковской гарантии / Н. В. Савостян // Опыт государственного строительства в России и зарубежных странах (к 20-летию Конституции Российской Федерации). Сборник материалов IX Международной научно-практической конференции. – Курск : Курский государственный университет, 2013. – С. 174-177.

Анотація

Савостян Н.В. «Банківська гарантія: порівняльно-правовий аспект»

Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України», м. Суми, 2014 рік.

У роботі досліджено банківську гарантію в системі способів забезпечення виконання зобов'язань. Запропоновано визначення поняття банківської гарантії. Здійснено порівняльно-правовий аналіз правового регулювання банківської гарантії в національних правових системах та міжнародному праві. Виявлено проблеми правового регулювання банківської гарантії в Україні. На основі проведеного порівняно-правового дослідження запропоновано шляхи удосконалення правового регулювання банківської гарантії в Україні.

Ключові слова: спосіб забезпечення виконання зобов'язань, банківська гарантія, порівняльно-правовий аспект, удосконалення правового регулювання.

Аннотация

Савостян Н.В. «Банковская гарантия: сравнительно-правовой аспект»

Государственное высшее учебное заведение «Украинская академия банковского дела Национального банка Украины», г. Сумы, 2014 год.

В работе исследовано банковскую гарантию в системе способов обеспечения исполнения обязательств. Предложено определение понятия банковской гарантии. Осуществлен сравнительно-правовой анализ правового регулирования банковской гарантии в национальных правовых системах и международном праве. Выявлены проблемы правового регулирования банковской гарантии в Украине. На основании проведенного сравнительного правового исследования предложены пути совершенствования правового регулирования банковской гарантии в Украине.

Ключевые слова: способ обеспечения исполнения обязательств, банковская гарантия, сравнительно-правовой аспект, совершенствования правового регулирования.

Summary

Savostian N.V. «Bank Guarantee: Comparative Aspects»

State Higher Educational Institution «Ukrainian Academy of Banking of the National bank of Ukraine», Sumy, 2014.

In this work, a bank guarantee are already ways to meet these obligations. A definition of a bank guarantee. A comparative legal analysis of legal regulation of bank guarantee in national legal systems and international law. The problems of legal regulation of bank guarantee in Ukraine. On the basis of comparative legal studies suggested ways to improve regulation of bank guarantee in Ukraine.

Keywords: to enforce the obligations, bank guarantee, comparative aspects, improvement of legal regulation.